

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TIO

WM 563–597

10.1 Regel XIV

¹Regel XIV. *Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen. Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller väta honom. Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken. Må han återigen, efter stunden av frid, kalla på solängeln.*

10.2 Centren och prana

¹Ju närmare fysiska världen det magiska arbetet kommer, desto svårare blir det för magikern, antingen denne är Augoeides sysselsatt med manifestationsarbetet eller en (LA: till mänskliga evolutionen hörande) sakkunnig medarbetare i planen. Detta har två orsaker: 1) Den grovfysiska materiens automatiska gensvar på (substansen =) etermaterien, som alltid också är energi. L2 6.13.1 2) De faror som är förbundna med arbetet med (världsalltets eldar eller pranaer =) de solsystemiska eterenergierna (49:1-4). Det är med denna sistnämnda fara, som Regel XIV befattar sig. KI 17.5.84-88

²Det finns många sätt, på vilka denna regel kan tolkas. Vi kan studera hur (solängeln =) kausalväsendet arbetar, när det nalkas grovfysiska världen för att inkarnera och därunder når den avgörandets punkt i sitt skapelseverk, där de tre höljena ofrånkomligen (LA: åtminstone i nu existerande rotraser) nått det skede (LA: i utbyggnaden till allt lägre molekyllag: mentahlöljets 47:5-7, emotionalhöljets 48:5-7 och eterhöljets 49:4) att de måste (kontakta materieaspekten =) förenas med en organism (49:5-7). KOV 1.34.34 (Den andliga människan =) Kausalväsendet är nu klätt i ett mentahlölje eller eldshölje. Det är klätt i en "vattendimma" (LA: ett emotionalhölje). Ordet "vattendimma" är en gammal beteckning för den stora illusionen. L2 6.25.8 Det till denna beteckning knutna begreppet avser inte bara emotionalhöljet som sådant utan även den påverkan detta hölje måste utöva på (den dolda solängeln =) det inkarnerade kausalväsendet. Detta väsen skådar ut genom elden och dimman (LA: mentahlöljet och emotionalhöljet) och ser förvrängning och spegling, som måste vilseleda. DVS 2.41.9; L1 4.20.5; L2 2.10.8; L3 3.6, 3.11; MV 6.3.2, 7.19.1-5, 8.27.1, 10.2.3

³Förutom (eldshöljet =) mentahlöljet och (dimhöljet =) emotionalhöljet har kausalhöljet med den inneslutna monaden iklätt sig ett eterhölje. Detta har beskaffenheten av tiotusentals energitrådar sammanflätade till ett nät. På vissa bestämda ställen inom detta nät finns särskilda energicentra. Det finns många (LA: flera hundra tusen) dylika centra, men de viktigaste är till antalet sju. L3 15.1.17

⁴När kausalväsendet antagit denna klädnad, är slutskedet nått och måste (solelden =) andratriadens energier och (gnidelden =) förstatriadens energier förenas med organismen. Denna består av fast, flytande och gasformig fysisk materia. Också denna materia är (en aspekt av gnidelden =) en manifestation av förstatriadens energier (LA: nämligen den fysiska triadatomens, 49:1, energi). KI 1.2.1-3

⁵Det är för (den modiga själen =) kausalväsendet ett farofyllt ögonblick, när eterhöljet och organismen skall förenas.

⁶Vi kan studera denna regel också ur den invigdes synvinkel, när han sysslar med att handha krafter och genom sin tankekraft skapat en tankeform. Denna tankeform har han klätt i ett emotional- eller begärshölje, avsiktligt vitaliserat med sin energi och söker nu ge den (objektiv =) fysisk existens, sända ut den att fullgöra hans ändamål och avsikt. Avgörandets ögonblick i allt skapelsearbete infaller alltid i detta skede. Detta är det skede, då den vibrerande (subjektiva =) eteriska formen skall draga till sig det material som skall organisera den i fysiska världen. Detta faktum måste magikern minnas, oavsett vad han söker (göra objektivt =) fysikaliserar. Detta gäller i lika hög grad en organisation, en grupp eller ett samfund, an-

skaffandet av pengar eller klädandet av en idé i ord. Farans stund infaller för magikern i detta slutskede. Magikern når en punkt, där skarp urskillning är av nöden och han måste gå varsamt fram. Många goda planer kommer inte till utförande, och grunden därtill ligger just där. En plan är ju en idé, som skickats ut i (tiden och rummet =) fysiska verkligheten att söka en form och utföra sitt verk. Mången plan blir om intet, därför att dess skapare eller det intellekt som är dess upphov inte förstår detta (kritiska =) avgörande skede. Krafterna måste här tillämpas rätt, så att det blir varken för mycket eller för litet. Alltför mycken energi utsänd genom eterhöljet förstör den späda grodden till den blivande fysiska formen. När energin är otillräcklig eller lämplig uppmärksamhet ej riktats tillräckligt länge och när magikerns tanke fladdrar, blir idén och givetvis också dess (objektiva =) fysiska manifestation om intet. Här finns en exakt motsvarighet vad gäller människors inkarnation. Många barn blir dödfödda, just därför att Augoeides tvekar i sin avsikt och inte är tillräckligt intresserad. L2 6.14.2; L3 11.9.3; MV 4.15.1, 8.6.6 Likaså är det många goda ideer som aldrig tar fysisk gestalt, därför att det inte fanns tillräcklig energi att alstra den levande låga som måste brinna innerst i alla former. Farorna är alltså två: 1) Formen förstöres genom insats av för mycken energi och uttryck av för våldsam avsikt. 2) Formen dör av brist på livskraft och därför att magikerns riktade uppmärksamhet inte är tillräckligt stark och inte varar tillräckligt länge för att formen skall fysikaliseras. Den esoteriska lag, som lyder ”energi följer tanken”, har alltid sin giltighet. MV 9.192.26; E 9.5.33-35

⁷Vi kan studera denna regel såsom aspiranten tillämpar den, när han lär sig att arbeta med energi och med naturens krafter, när han lär sig om eterhöljets betydelse och ändamål och vinner förmåga att styra pranaerna eller eterenergierna i det egna lilla systemet. Detta betraktelsesätt är nog det för vårt särskilda syfte mest ändamålsenliga. Dessa anvisningar är avsedda för dem som är avgjort intresserade av att gå vägen till frigörelse från formen (LA: förstajaget) och som söker förbereda sig för samarbete med planethierarkin. L1 6.6.2 De håller på att lära sig de första stegen i det magiska arbetet, och för dem är det därför särskilt viktigt att förstå de energier som de måste arbeta med. Vi skall därför begränsa vårt studium till detta skede i det stora arbetet och här bortse från det arbete (själen =) kausalväsendet utför, när det inkarnerar och manifesterar sig objektivt genom en form (LA: inkarnerar i de lägre höljena, 47:4–49:7) och även det arbete de invigda utför, när de verkar såsom skapande magiker i enlighet med gruppviljan och genom en intelligent förståelse av planen för evolutionen. Dessa instruktioner är menade att vara praktiska och att meddela den undervisning som de aspiranter behöver som kan läsa mellan raderna och är i färd med att utveckla förmågan att se den esoteriska innebörden bakom vilseledande uttryck och exoteriska former LA: sätta in det sagda i sitt rätta sammanhang, draga de rätta slutsatserna och ”tänka vidare”, självständigt bearbeta det meddelade i ljuset av egen och gruppens erfarenhet, vilket allt har underlättats för aspiranterna tack vare hylozoikens publicering.

⁸Vi skall nu studera pranaerna. Härnäst följer några citat ur boken *The Light of the Soul*, där dessa pranaer beskrivs. (LA: Denna bok är en översättning av Patañjalis yogasutraer med kommentarer av AAB.) I kommentaren till bok III, sutra 39 sägs att det finns fem slag av prana, vilka verkar genom eterhöljet och därför utgör detta hölje i dess helhet. KI 1.3.4

⁹Prana manifesterar sig i fem olika slag, som sålunda motsvarar de fem mentalmedvetenheterna och tankeförmågans fem tillvaroformer (LA: 47:1-5, hörande till mental- och kausalstadierna; 47:7 förtjänar knappt beteckningen ”tankeförmåga” och 47:6 blir alltför lätt slav under emotionala illusioner. L4 7.61). I solsystemet verkar prana såsom fem stora energitillstånd (LA: liksom även materie- och medvetenhetstillstånd – de tre aspekterna är alltid närvarande)... Pranas fem differentieringar i människokroppen är:

¹⁰*Prana*, som sträcker sig från näsan till hjärtat och är särskilt förbunden med munnen och talet, hjärtat och lungorna.

¹¹*Samana* sträcker sig från hjärtat till solar plexus. Den har att göra med födan och kroppens närande genom mat och dryck och är särskilt förbunden med magen.

¹²*Apana* styr från solar plexus till fotsulorna. Den har ett särskilt samband med köns- och

utsöndringsorganen.

¹³*Udana* finns mellan näsan och hjässan. Den har ett särskilt samband med hjärnan, näsan och ögonen. Rätt styrd samordnar den pranaflödena och möjliggör dessas rätta bruk.

¹⁴*Vyana* är helheten av pranisk energi såsom jämnt fördelad genom hela kroppen. Dess redskap är de tiotusentals nadier eller pranakanaler som finns i eterhöljet. *Vyana* har ett särskilt samband med blodkärlen.

¹⁵Eterhöljet är kraft- eller livshöljet och genomtränger varje del av organismen. Det är den verkliga fysiska kroppen. L2 6.13.1, KI 2.2.2-5 Alltefter hurudan den kraft är som ger liv åt eterhöljet, alltefter hur denna kraft verkar i eterhöljet, alltefter hur livaktiga eller tröga eterhöljets viktigaste delar (centren utmed ryggraden) är, sådan blir också organismens motsvarande aktivitet. Förhållandet mellan eterhöljet och organismen kan symboliskt liknas vid det mellan andningsapparaten och hela organismen: denna apparats förmåga att syrsätta och rena blodet bestämmer organismens hälsa. (Ss. 218, 219) KI 2.1.1

¹⁶Samma bok säger också att de krafter, som sammansätter eterhöljet eller pranaerna som bygger upp det, härrör från: 1) Planetens aura. Detta slags prana är planetarisk prana, vilken främst upptas av mjälten och bestämmer organismens hälsa. KI 2.1.2, 2.5 2) Emotionalvärlden och når eterhöljet genom emotionalhöljet. Detta slags prana är begärsprana som främst påverkar centren under diafragman. 3) Mentalvärlden och når eterhöljet genom mentalhöljet. Detta slags prana är huvudsakligen tankekraft och påverkar strupcentret. 4) Från kausalhöljet och stimulerar främst hjäss-, pann- och hjärtcentren. (S. 220.)

¹⁷De flesta människor mottar kraft enbart från eter- och emotionalvärldarna, men lärjungar också från mental- och kausalvärldarna.

¹⁸Det kan vara aspiranten till hjälp, om han inser att han för att rätt styra prana måste förstå att allt som finns har en energiaspekt och att de tre lägre höljen (LA: eter-, emotional- och mentalhöljen avses, organismen avses ej) är energihöljen, som vart och ett är bärare av sitt eget slag av energi och förmedlar närmast högre slag av energi (LA: eterhöljet förmedlar emotional energi, emotionalhöljet mental och mentalhöljet förmedlar kausal energi). (Den lägre människans =) Förstajagets energier är den tredje aspektens, materieaspektens energier. (Den andliga människans =) Andrajagets energier är andra aspektens, medvetenhetsaspektens energier och i synnerhet (buddhienergi =) essentialenergi (46). Mänskliga evolutionens mål är att denna essentialenergi skall fullt manifesteras i fysiska människan och detta genom förstajaget LA: fastän inte direkt genom förstajagets höljen (47:4–49:7) utan först när dessa är fullständigt styrda av kausalhöljet, vilket är det förhållande som råder hos det fullt utvecklade kausaljaget.

¹⁹Detta ger en allmän bild av det här begrundade ämnet och ger oss de elementära fakta alla våra tankar måste bygga på. När vi studerar det just sagda, blir det därför uppenbart att aspiranten har tre saker att göra:

²⁰Först lära sig hur de energier eller pranaer är beskaffade som har manifesterat hans fysiska kropp (LA: framför allt eterhöljet avses) och som bevarar den i ett sådant skick att han kan eller inte kan snabbt nå (sin själs andliga mål =) det mål han såsom kausaljag eller (före kausalstadiet) åtminstone i självmedveten kontakt med Augoeides sätter upp för sig. Denna läxa innefattar:

²¹1. Att nå kunskap om de krafter som är särskilt starka i hans liv och synes styra hans verksamheter. Detta ger honom kunskap om vilka centra i hans eterhölje som är väckta och vilka som sover. Detta måste alla aspiranter veta, innan de på allvar kan börja underkasta sig den verkliga träningen för lärjungaskapet. L3 15.11.10

²²2. Att uppfatta förhållandet mellan dessa naturkrafter, som han tillägnat sig för sitt eget bruk och som utgör helheten av hans personliga mentala, emotionala och fysisk-eteriska energier, och samma krafter såsom de finns och verkar i motsvarande världar och styr manifestationen av makrokosmos.

²³3. Att lära sig arbeta intelligent med dessa energier för att åstadkomma tre skeenden: 1) Harmoniskt samverka med sin egen Augoeides, så att (solkraften =) andratriadens kraft kan

styra (månkrafterna =) förstatriadens krafter. 2) Att på ett intelligent sätt förhålla sig till och medverka i den grupp av världstjänare som i varje tidsskede har åtagit sig att med sin tankekraft rikta (naturkrafterna =) mentala, emotionala och fysisk-eteriska krafter och så leda hela den skapande organisationen fram enligt (gudomlig avsikt =) planetregeringens plan. (LA: Här menas inte ”nya gruppen av världstjänare” utan planethierarkin själv.) 3) I fysiska världen bygga en personlighet (LA: förstajag), som är ändamålsenligt utrustad för sin kreativa uppgift och förmögen till de slags aktiviteter, härrörande från intellektet, som möjliggör för honom att främja de styrande instansernas arbete. L1 4.8.3, 5.18.13-16, 5.22.2; L2 7.17.1-4

²⁴För det andra: Lära sig att leva såsom (en själ =) ett kausaljag och därför fri från identifieringen med (kroppsnaturen =) förstajaget. L1 9.70.14; L3 3.6.4, 3.13.9 Detta utvecklar tre förmågor: 1) Förmågan att draga uppmärksamheten in i hjässcentret och därifrån styra (personliga jagets =) förstajagets liv. 2) Förmågan att rikta de universella krafter och energier, som behövs för arbetet i världen, genom de särskilda centra i eterhöljet som är ändamålsenliga för detta. Detta måste aspiranten göra medvetet och med full vetskap om varifrån dessa krafter kommer, hur de verkar och varför de måste användas. Däri ingår också att förstå vilken kraft som hör ihop med vilket centrum. Därav nödvändigheten av att utveckla eterhöljets centra, aktivera dem till en högre energinivå och harmonisera dem inbördes. L2 4.17.6 3) Därför också förmågan att med vilja arbeta genom vilket centrum som helst. Detta är möjligt först när (själen kan dvälas såsom härskaren på tronen mellan ögonbrynen =) monaden, självmedveten i kausalhöljet och verkande genom panncentret, styr de lägre centren, och när (kundalini i esoterisk mening höjts =) idémentaliten i bascentret förmåtts att stiga genom alla mellanliggande centren ända upp i huvudet. Denna energi måste gå upp genom (ryggraden =) ryggradens eteriska motsvarighet, sushumna, och bränna sig igenom de nät som skiljer centren från varandra. L3 15.3.9; KI 2.16.1

²⁵För det tredje: Lära sig att studera de reaktioner, som uppstår hos andra, av de energier som han genom sin personlighet uttrycker eller, om han är en invigd och därför en medveten arbetare enligt planen, som det är hans privilegium att bruka eller förmedla. Genom att noga studera den påverkan han personligen utövar på medmänniskorna medan han lever med dem, och medan han tänker, talar och handlar, lär han sig vad den kraft, som strömmar genom honom, har för slags karaktär. Han kan därför vinna förståelse av dess typ, dess kvalitet, dess styrka och dess snabbhet. Dessa fyra bestämningar måste begrundas och klargöras.

²⁶Om aspiranten studerar vilket slag och vilken typ av kraft han använder, skall det stå klart för honom (LA: om studiet krönes med framgång) vilken källa, vilket slags kollektivväsen den sprungit ur. Kunskap om slaget besvarar frågan om vilken värld kraften kommer ifrån och kunskap om typen vilken stråle den tillhör. KOV 2.5f Om aspiranten noga iakttar denna sida av sitt arbete, kommer han snart underfund med vilken värld han själv arbetar i, vilka departement han tillhör: (egots stråle och personlighetens stråle =) kausalhöljets departement eller stråle och triadhöljets departement eller stråle. KOV 2.7.4; MV 7.19.5; L3 3.4.1; L5 17.5 Först tredje gradens invigd (LA: kausaljaget) kan möjligen konstatera (sin monads stråle =) sin tredjetriads departement, det särskilda energislags som kan vara inblandat, det centrum genom vilket denna kraft kan förmedlas till honom. L3 3.15

²⁷Det är alltså tydligt att studiet av energityperna (LA: och medvetenhetstyperna KOV 2.7) är av praktisk nytta och inte lämnar någon del av aspirantens natur obeaktad. Tänk efter en stund på hur mycket den människa kan lära som låter den energi hon använder i sitt tal granskas och styras av den inre härskaren (LA: det iakttagande jaget) och som efter varje gång hon har talat eller deltagit i vardagslivets umgänge ställer sig själv frågor som: Vad slags energi använde jag nyss när jag talade? L1 5.23.1 Vad slags kraft förbrukade jag nyss i min kontakt med medmänniskorna? Aspiranten bör fråga sig om den ståndpunkt han mentalt intog och de ord han uttalade vid ett bestämt tillfälle framkallades av en önskan att få åhörarna att lyda hans egen vilja. Att på sådant sätt söka förmå andra att lyda ens egen vilja kan vara rätt eller orätt. När det är rätt, betyder det att han talade driven av (sin andliga =) andrajagets vilja, att hans ord föll i enlighet med (själens =) Augoeides' avsikt och ändamål, vägleds av kärlek

och därför är uppbyggande, hjälpsamt och helande. Han skall ha en inställning av (obundenhet =) icke-identifiering och inte hysa någon önskan att fånga medmänniskans tänkande. Men om han talar driven av egenvilja och begäret att tvinga sina personliga åsikter på andra människor och så kunna lysa i deras närvaro eller tvinga dem att hålla med honom i hans slutsatser, så brukar han ett förfarande som är nedbrytande, härskande, aggressivt, påflugit, våldsamt, ohyfsat och irriterande allt efter hans personlighets tendenser och böjelser. Detta är exempel på rätt och orätt bruk av första strålens kraft. L3 14.2

²⁸Om den typ av kraft han brukar tillhör andra strålen, kan han analysera den på liknande sätt. Han finner då att den bygger på gruppens kärlek, tjänande och medkänsla eller på en självisk längtan efter att vara omtyckt, känslolös och bundenhet. Om han noga studerar sina egna ord, kommer dessa att visa honom detta. Likaledes, om han använder tredje strålens kraft på (personligt sätt =) förstajagets sätt, är han bedräglig i det han framlägger, svårgripbar och undflyende i sitt sätt att argumentera, använder manipulation i sina relationer med medmänniskorna eller är en beskäftig människa, som lägger sig i andras affärer eller tar ett så fast tag i att styra allt i sitt eget intresse att han offerar allt och alla för detta. Om han däremot är en verklig aspirant eller lärjunge, arbetar han enligt planen och handhar tredje strålens kraft för att förverkliga den andliga verklighetens kärleksfulla ändamål. Han är då trägen och verksam och hans ord bär sanning och hjälper andra, eftersom de inte beror på identifiering och är sanna. L3 14.3, 14.4

10.3 Händernas bruk

¹I samband med att kraftens handhavande här behandlas, är det värdefullt att lämna några uppgifter om händernas bruk i dylikt arbete. Ett 45-jag (LA: K.H.) har sagt, ”Det är blott med väpnad hand och beredd att segra eller förgås, som den nutida mystikern kan hoppas att nå sitt mål.” Något skall här sägas om händernas bruk, ty det finns mer av esoterisk undervisning i det anförda yttrandet än som genast framgår vid en ytlig betraktelse.

²I en av de gamla böcker, som lärjungar får studera under sin utbildning, står dessa ord att finna: ”Den väpnade handen är en tom hand, och denna skyddar sin ägare för hans veder-sakares anklagelser. Det är en hand som är fri från befläckelse med de fyra symboliska onda – guld, åtrån, dolken och lockelsens finger.”

³Dessa ord är av en synnerlig betydelse, och det är därför lämpligt att studera de olika slag av händer som finns och de händernas egenskaper som utmärker lärjungar. I allt slags esoterisk undervisning har händerna en viktig roll, och detta av fyra grunder: 1) De är symbolen för förvärvskraften. 2) De är kraftcentra. E 5.16.2 3) De svingar svärdet. 4) Osjälviskt brukade är de verktyg för helande och redskap, varmed vissa nycklar vrids om.

⁴När man betraktar händerna såsom symboler för förvärvskraften, måste man alltid minnas följande tre skillnader. Hos genomsnittsmänniskan brukas händerna till att ”gripa och hålla kvar” och att förvärva det som människan önskar få för sig själv och för att tillfredsställa sitt själviska begär. Hos den andliga människan (LA: hos vilken det kausala, 47:2,3, och essentiala, 46:7, börjat aktiveras, alltså en aspirant och en lärjunge) är händerna symboler för kraften att förvärva, men hon griper bara efter det hon behöver för att hjälpa gruppen och släpper genast det så förvärvade, så att det kan användas såsom avsett. Den invigde behåller intet för sig själv; släktets frälsare kan nyttja allt som samlats i den gudomliga förrådskammaren (LA: högre världars klotminnen, 43:4–47:3), men icke för egen del, bara för dem han söker hjälpa.

⁵Såsom kraftcentra har händerna en mycket viktig och föga insedd funktion att fylla. Det är ett esoteriskt faktum att lärjungens händer (när lärjungen väl vunnit den förvärvskraft som bygger på osjälviskt grupparbete) blir förmedlare av andlig energi. Talet om ”handpåläggning” är inte tomt tal, och handpåläggningen ingår inte bara i de olika kyrkornas biskopliga förrättningar. Esoteriskt kan handpåläggningen studeras på fyra områden:

⁶1) *Helande*. I detta fall kommer den kraft, som strömmar genom händerna, från två källor och via två centra i eterhöljet, mjältcentret och hjärtcentret.

⁷2) *Stimulering av något särskilt centrum*. Den energi som brukas i detta fall kommer från bascentret och strupcentret och måste beledsagas av de rätta orden.

⁸3) *Människans kontakt med Augoeides*. Den kraft som här används måste mottagas från tre centra: solarplexuscentret, hjärtcentret och panncentret. LV 2.2.15

⁹4) *Grupparbete*. Den energi som här används springer ur kausalhöljet via hjässcentret, strupcentret och bascentret.

¹⁰Det är därför tydligt att vetenskapen om händernas bruk är en högst verklig vetenskap och att lärjungen har att lära sig beskaffenheten av de krafter som strömmar genom de olika centren, hur han skall överföra och förena dem och sedan med en viljeakt sända ut dem genom centren i händerna. Händerna utför sitt verk antingen direkt, det vill säga genom att utsända ett stadigt flöde, sedan de förenade strömmarna väl öppnats, eller indirekt, det vill säga genom manipulation. Genom kännedom om lagen kan en lärjunge icke endast använda det flöde som går genom det egna eterhöljets centra utan också förena detta flöde med de planetariska eller (kosmiska =) solsystemiska strömmar som finns i hans omgivning. Detta göres ofta omedvetet av talare, som magnetiskt brukar händerna i någon utsträckning, och verkningarna, såsom de ter sig för dem med eterisk syn, är ofta häpnadsväckande. När en lärjunge utför detta arbete medvetet, tillför han sin utrustning en mycket mäktig faktor.

¹¹I detta sammanhang skall ihågkommas att ämnet är mycket svårfattligt och att vissa departementskrafter löper enligt minsta motståndets lag från vänster till höger och andra från höger till vänster. Vissa centra överför sina energier genom högra handen och andra genom vänstra. Mycken kunskap fordras därför av den som skall arbeta vetenskapligt med detta.

¹²Här skall icke närmare ingås på vad händerna betyder såsom svingare av svärdet annat än påpekandet att symbolen ”svärdet” används i flera betydelser:

¹³1) Det vassa, tveeggade svärdet är urskillningsförmågan, som når till rötterna av lärjungens vara och skiljer det verkliga och sanna från det överkliga och falska. Det är den kausalt medvetna människan, som svingar det i mentalvärlden, och det omtalas då såsom ”svärdet av kallt blått stål”.

¹⁴2) Avståendets svärd, eller den tveeggade yxa, som lärjungen villigt sätter till allt han ser såsom något som hindrar honom att nå målet. Detta svärd eller denna yxa sätts främst till fysiska världens ting. L1 3.26.4

¹⁵3) Andens svärd är det vapen som, när lärjungen använder det i åsynen av den grupp han tjänar, hugger ner de hinder som står i vägen för gruppens framåtskridande. Detta svärd svingas säkert bara av dem som övat sina armar att svinga andra svärd och är i den invigdes händer en mycket mäktig faktor.

¹⁶Till *Den gamla kommentaren* har ofta hänvisats. Den säger härom: ”Stålet är av nöden för eldens överförande. När den inre människans kraft paras med den energi som överföres genom centren i handflatorna, går den ner utför den glänsande klingan och förenas med kraften av det Enda som är Alltet. Så går planen i uppfyllelse.”

¹⁷Och tilläggas kan att så ökas individens energi genom den större helhetens kraft.

¹⁸Det sägs i de esoteriska böckerna och likaså i *Den hemliga läran* att alla invigda måste vara helare, att därför alla invigda använder handflatorna i arbetet med att hela. Därför vågar bara de som svingat svärdet lägga ner svärdet och stå med tomma händer, lyftade till väl-signelse. Bara den ”väpnade handen” kan tryggt brukas i frälsningsverket, bara de som ”tagit himmelriket med storm” och som esoteriskt betecknas såsom ”de våldsamma” kan taga för sig av det himmelska förrådet och använda det i helande arbete. L4 4.32 Detta skall noga begrundas och ihågkommas. Den sanna helande kraften kan flöda bara genom dem som till någon grad direkt (med initiationens eller det högre lärjungaskapets rätt) eller indirekt, såsom redskap för någon adept eller framskriden helare verksam (på insidan =) i högre världar, är knutna till hierarkin. En människa bör veta sin ställning, innan hon kan rättmätigt hela. MV 9.195.5; L3 13.2; L5 21.43.1-3 Det sagda gäller inte dem som arbetar omedvetet såsom kraftfulla överförare av prana eller livskraft från solen. De är legio och de utträttar mycket gott, även om ibland den energi de överför stimulerar på oriktigt sätt. L3 13.2.1-4

¹⁹Vad gäller händernas bruk i att vrida om nycklar skall blott en antydning göras. Endast deras händer kan vrida om nyckeln till initiationens dörr som har lärt sig ”centrens konst”,

händernas betydelse i helandet, svingandet av svärden och de fyra lägen vari händerna hålles i gruppens tjänande.

²⁰Studera alltså de typer av kraft ni vanligen använder, sök vetskap om vilket departement de tillhör och nå på detta sätt en säkrare kunskap om er själva och era egna inre förmågor och utröna samtidigt vilka energityper ni saknar och hur ni lämpligen kan fullständiga er utrustning.

²¹Kvaliteten av den kraft som används beror med nödvändighet av det departement den härrör från. Man måste skilja på typ och kvalitet. KOV 2.5 En krafts typ anger livsaspekten (LA: rörelseaspekten), medan dess kvalitet anger medvetenhetsaspekten, och båda är aspekter av det väsen som företräder ett visst departement. Typen manifesterar sig huvudsakligen genom det dynamiska riktandet och genom dess förmåga att åstadkomma en verkan. Detta måste naturligtvis förenas med rätt kvalitet och skicklighet i handling. Kvaliteten anges mer genom sin attraktionskraft. Magnetismen ligger mera i kvaliteten än i typen. L1 9.32.5; L2 4.14.12 Aspiranterna kan bli på det klara med vad slags kvalitet den kraft har som de använder genom att lägga märke till vad de drar till sig vad gäller omständigheter, människor och de reaktioner människor visar på det som aspiranten säger eller gör. Hos typen finns en övervikt för viljeaspekten, hos kvaliteten främst för begärsaspekten. Det ligger en djup sanning i talesättet att såsom en människa begär, sådana är också de livsformer som hon drar till sig liksom en magnet.

²²Den styrka, en viss kraft äger, hänvisar oss till den regel vi studerar, ty denna styrka rymmer i sig den verkliga uthållighetens faktor. Vi har tidigare sett att om en form, vilken som helst, skall kunna leva och verka, måste dess skapare ägna den ihållande uppmärksamhet. Energin kan brukas dynamiskt eller stadigt, och verkningarna av dessa två sätt att tillämpa energin skiljer sig åt sinsemellan. Det ena sättet, det dynamiska, används främst i förstörelsearbete. Det finns till exempel vissa dynamiska maktord som, när de brukas av skapande förstörare (LA: av dem som röjer undan det gamla för att ge utrymme åt det nya som skall skapas), åstadkommer formers förstöring. Med dessa skall aspiranter emellertid icke befatta sig. Det viktiga arbete de har att utföra består i att lära sig vad som menas med uthållighet och styrka. Det betyder egentligen uthållighet i tiden, och styrka är framför allt annat förmågan att hålla ut, stå stadig och gå framåt oförskräckt. Studera därför ytterst noga den dynamiska typen, den magnetiska kvaliteten och den ihållande styrkan hos de krafter som ingår i er utrustning. När ni kan handha krafterna antingen konstruktivt eller destruktivt, antingen osjälviskt eller själviskt, i enlighet med den universella planen eller i enlighet med den själviska och personliga planen, då arbetar ni medvetet och vandrar med vetskap högerhandsvägen eller vänsterhandsvägen (LA: vänsterhandsvägen aldrig medvetet utan bara avsiktligt, ty självmedvetenhet förutsätter kausalmedvetenhet, och denna medverkar aldrig i vänsterhandsvägens arbete).

²³Den brukade kraftens hastighet beror av alla de tre nyss nämnda faktorerna. I den här avsedda bemärkelsen har hastigheten väsentligen ingenting med (tiden =) fysiska tiden att göra, men det är svårt att finna ett annat ord att bruka i stället för ordet "hastighet". L2 2.35.6 Ordet "hastighet" i denna bemärkelse hänför sig till verkningarna, såsom de uppstår av orsakerna i orsakernas värld (LA: kausalvärlden). Hastigheten står nog i ett visst förhållande till sanningen, ty ju sannare en igångsättande kraft och ju klarare förståelsen av det (subjektiva =) bakomliggande ändamålet är, desto rättare riktas kraften och desto bättre verkan får den automatiskt. Kanske ordet "hastighet" kan riktigare ersättas med orden "rätt riktning", ty när riktningen är rätt, inställningen är riktig, förståelsen av ändamålet och insikten om vilken typ av kraft som behövs är exakta, då blir verkan omedelbar. När (själen =) monadmedvetenheten registrerat den önskade kvaliteten och äger det tidlösas styrka och det evigas uthållighet, blir kraftuttryckets process och förhållandet mellan orsak och verkan spontana och samtidigt, icke sekventiella. Detta kan knappast de förstå som ännu inte äger det eviga nuets medvetenhet. Men i denna spontana och samtidigt verkan ligger nyckeln till hela det magiska arbetet, och dessa fyra ord – typ, kvalitet, styrka och hastighet – förtäljer hela berättelsen om vitmagikerns arbete. Mer än detta och tydligare än detta får ännu ingenting sägas. Alltjämt är det få som passar till magiker och få (kanske är det lyckligt) har ännu så länge alla sju centren uppväckta, så att de kan arbeta fritt i alla sju världarna och med de sju stråleenergiernas sju typer. MV 9.29

²⁴LA: Det parentetiska tillägget ”kanske är det lyckligt” skall skrivas på A.A.B.:s och inte på D.K.:s konto, ty det röjer en okunnighet om vad som krävs för envar som vill kunna ”arbeta fritt i alla sju världarna”, det vill säga världarna 43–49. Det som krävs är nämligen fullständigt förvärv av mot världarna svarande medvetenhet och vilja, alltså även 43-medvetenhet och 43-vilja, det vill säga en kapacitet i nivå med de högsta chefernas i planethierarkin. Det säger sig självt att individen under sitt uppåtstigande långt dessförinnan, i själva verket under utbildningen till kausaljag, måste ha övervunnit alla frestelser att missbruka den makt som magin förlämnar. Och ingen släpps in i värld 46, enhetsvärlden, utan att för alltid ha av sagt sig all egoism, all vilja till egen makt. Det är således fullkomligt uteslutet att någon, som kan ”arbeta fritt i alla sju världarna”, skulle kunna göra detta utan idel goda avsikter.

²⁵Dessa fyra aspekter av energi kan aspiranten studera i sin egen natur. I fysiska världen är han uppenbart den igångsättande orsaken, och när han arbetar med dessa energier, framkallar de ett gensvar och en reaktion från dem som känner deras kraft och som visar deras verkan. Är det alltså inte sant att vi arbetar och lever i en värld av krafter? Vi behöver inget avlägset utrymme eller särskilt område, där vi kan leva och lära och verka, ty vi dväljes i en värld av kraft och energi, vi består själva av kraft- eller energienheter och vi handskas med krafter, antingen vi vet det eller ej, dygnets alla tjugofyra timmar. Området för vår esoteriska skolning är världens område och våra särskilda omständigheters och vår omgivnings värld. MV 9.37.3, 9.208.1, 16.13.3; L1 9.70.12

10.4 Vandrandet av vägen

¹Vid studiet av Regel XIV har vi sett att det är i det skede av det magiska arbete denna regel beskriver, som aspiranten når avgörandets punkt i (objektiviteten =) tankeformens fysikaliserings. Han strävar efter att bli en magisk skapare och att genomföra två saker:

²1. Återskapa sitt kontaktskap eller -verktyg (LA: inkarnationshöljerna), så att Augoeides får ett hölje som är ändamålsenligt såsom verklighetsuttryck. Detta innebär, såsom tidigare sagts, rätt typ, kvalitet, styrka och hastighet. MV 8.14

³2. Bygga de underordnade uttrycksformer i fysiska världen, genom vilka den energi, som strömmar genom de återskapade höljer, kan betjäna världen.

⁴I det första fallet sysslar aspiranten med sig själv, arbetar han inom den egna sfären och lär så känna sig själv, förändra sig och återuppbygga (sin formaspekt =) sina inkarnationshöljer. I det andra fallet lär han sig att bli en släktets tjänare och att bygga de former som skall tjäna till att uttrycka de nya ideerna, de nya framträdande principerna och de nya begrepp som måste styra och fullständiga vårt släktes framåtskridande.

⁵Minns att ingen människa är en lärjunge, i den mening läraren lägger i ordet ”lärjunge”, som inte är en pionjär. Att veta med sig om att man förstår andliga sanningar, att njuta av att betrakta ideal som ligger i framtiden och att belåtet godtaga nya tidsålderns sanningar är inte tillräckligt för lärjungaskap. Om det så vore, skulle lärjungarnas led snabbt fyllas, och detta är tyvärr icke fallet. Det är förmågan att förstå de insikter som ligger framom det mänskliga intellektet som utmärker den aspirant som står vid tröskeln till att godtagas såsom lärjunge. Det är den genom krävande inre arbete förvärvade förmågan att se visionen av det närmast förestående och att fatta de begrepp, vari intellektet nödvändigtvis måste kläda den, som ger människan rätten att vara en erkänd arbetare med planen (erkänd av de stora, om inte erkänd av världen). Det är att ha förvärvat den andliga inriktningen och att stadigt ha hållit fast vid den – vilka yttre störningar i det fysiska livet som än kan drabba henne – som visar dem som spanar och söker efter arbetare att en människa kan betros med någon liten del av det arbete de åtagit sig. Det är förmågan att glömma (det personliga, lägre jaget =) förstajaget, förlora det ur sikte i uppgiften att under (själens drivkraft =) Augoeides’ inspiration vägleda mänskligheten, som höjer en människa ur de aspirerande mystikernas led till de praktiska esoterikernas. KOV 3.1.29; L1 9.34.9, 9.38.6; L2 3.42, 7.17.9-16; MV 9.2.2

⁶Det är ett i högsta grad praktiskt arbete vi är inbegripna i. Det är likaledes av en sådan omfattning att det upptar människans hela uppmärksamhet och tid, också hela hennes tankeliv, och

leder henne till att effektivt uttrycka sig i sitt förstajags livsuppgift (henne ålagd genom skörde-faktorernas begränsning och medfödd tendens) och att stadigt utföra det skapande och magiska arbetet. Lärjungaskapet är en syntes av hårt arbete, intellektuell utveckling, stadig strävan uppåt och andlig inriktning, därtill de sällsynta egenskaperna positiv harmlöshet och det öppnade öga som när det så vill skådar in i verklighetens värld. L1 2.3.8, 4.11.5; MV 9.15.2, 10.24.1

⁷Lärjungen bör uppmärksamma vissa förutsättningar, som här skall anges. För att bli adept måste lärjungen: 1) Fråga efter vägen och finna den. 2) Lyda (själens =) Augoeides' inre maningar (LA: Augoeides är alltid den förste läraren). 3) Icke fästa något avseende vid världens krav. 4) Leva så att han är ett föredöme för andra.

⁸Dessa fyra krav kan vid första ytliga bekantskapen te sig lätta att uppfylla, men om man studerar dem noga, skall man inse varför en adept är en "sällsynt blomma av en generation sökare". Låt oss närmare betrakta var och en av dessa fyra punkter:

⁹1. *Fråga efter vägen och finna den.* En av mästarna (LA: K.H.) har sagt oss att det av en hel generation sökare kanske blir bara en enda adept. Varför måste det vara så? Av två grunder:

¹⁰För det första är den verkliga sökaren en som tillgodogör sig sin generations visdom, som är den bästa produkten av sin egen tid och likväl förblir otillfredsställd och med den inre längtan efter visdom ouppfylld. För honom synes det finnas något viktigare än hans egen tids samlade lärdom och erfarenhet. Han inser att det finns ett ytterligare steg och söker taga detta för att vinna något som går utöver det som hans samtida redan vunnit. Ingenting tillfredsställer honom förrän han finner vägen, och ingenting lugnar den längtan som finns innerst i hans vara utom det som finns i fadershuset (LA: planethierarkins kunskap och visdom L2 1.4.4). Han är den han är, emedan han har prövat alla sämre vägar och funnit dem bristfälliga och följt många ledare bara för att inse dem vara "blindas blinda ledare". Intet annat återstår nu för honom än att bli sin egen vägledare och finna vägen hem *ensam*. Ur den ensamhet, som är varje sann lärjunges öde, födes den självkänedom och självtillit som rustar honom att en gång själv bli en mästare. Denna ensamhet beror inte på någon separativ anda hos honom, utan beror på vägens egna villkor. Aspiranter måste noga beakta detta.

¹¹För det andra är den verkliga sökaren den som äger detta sällsynta slags mod som möjliggör för honom att stå rak och fast och låta den egna klara tonen ljuda mitt i världens larm. DVS 3.32.8 Han är den som har ögat inställt på att se bortom jordens dimmor och dunster till det centrum av frid som är höjt över allt jordiskt skeende och det övade öra som (sedan det uppfångat en viskning av tystnadens röst) hålls stämt till denna höga vibration och därmed är dövt för alla sämre, lockande röster. Också detta medför ensamhet och framkallar den hållning av tillbakadragenhet som mindre utvecklade förnimmer såsom högdragenhet hos dem som ilar framåt före dem själva. MV 6.10.8, 9.172.3

¹²En paradoxal situation uppstår därigenom att lärjungen tillsägs att fråga efter vägen och att likväl ingen finns där som ger honom besked om den. De som känner vägen får inte tala, då de vet att aspiranten bygger vägen själv, liksom spindeln spinner sitt nät ur sitt eget vara. I varje generation blommar endast de själar ut till adepter som ensamma, utan yttre hjälp och ledning, arbetat av sin dåliga skörd och på ett intelligent sätt åtagit sig uppgiften att vandra vägen.

¹³2. *Lyda (själens =) Augoeides' inre maningar.* (LA: "Inre" avser här "icke-dualitet", det vill säga att aspiranten eller lärjungen aldrig skall uppfatta dessa maningar såsom kommande utifrån, från ett annat väsen, en annan individ, utan liksom inifrån honom själv, hans "bättre jag". Så länge aspiranten talar om maningar och inspirationer såsom komna från andra väsen, hur "upphöjda andar", "ledare och guider" det än handlar om, löper han en reell fara att vilseledas av väsen i emotionalvärlden. Augoeides lever i enheten och leder människan till enheten; alltså manifesterar han sig aldrig för människan på sådant sätt att det försvagar hennes sanna enhetsupplevelse eller stärker hennes fiktion om dualitet. MV 5.12.8, 8.23.13) Noggrant undervisar lärarna den blivande invigde i att öva urskillning och skolar honom i den mödosamma uppgiften att skilja mellan instinkt och intuition, lägre och högre intellekt, begär och andlig ingivelse, självisk strävan och gudomlig drivkraft, de drifter som härrör från (mån-

herrarna => inkarnationshöljernas mekaniska funktioner och (solherrens utveckling =>) den hjälp Augoeides lämnar till medvetenhetens utveckling.

¹⁴Det är ingen lätt eller smickrande uppgift att skärskåda sig själv och komma underfund med att även det tjänande vi utfört och vår längtan efter studium och arbete i grund och botten haft ett själviskt ursprung och byggt på ett begär efter befrielse eller en avsmak för vardagens grå och enahanda plikter. L1 4.23.19 Den som söker lyda (själens =>) Augoeides' inspirationer, måste odla exakthet i de räkenskaper han håller med sig själv och sannfärdighet gentemot sig själv, vilka sannerligen är sällsynta egenskaper i dessa tider. Må han säga sig själv, "jag måste mot mig själv vara sann", och må han i sitt livs hemligaste stunder och i sin egen meditations avskildhet icke skyla över ett enda fel, icke urskulda sig en enda försummelse. Må han lära sig att rätt bedöma sina egna ord, handlingar och motiv och kalla ting vid deras rätta namn. Bara så skolar han sig i andlig urskillning och lär sig igenkänna sanningen i allt. Bara så når han fram till verkligheten och lär känna det verkliga jaget.

¹⁵3. *Icke fästa något avseende vid den världsliga vetenskapens och klokskapens skenbart riktiga åsikter.* L1 8.15.5 Om aspiranten behöver odla förmågan att vandra ensam, om han har att utveckla förmågan att vara sann i allt, behöver han likaså odla modet. Det blir nödvändigt för honom att konsekvent gå emot världens åsikt och denna åsikts allra bästa uttryck, och göra det ofta. (LA: "Allra bästa uttryck" avser inte vad som är bäst enligt livslagarnas måttstock, utan avser största skicklighet i uttrycket oberoende av lagenligheten. Också den fetaste lögn kan med skicklighet ges en sådan formulering att den påverkar känslan och därmed emotional-mentala "intellektet" i 47:6,7. Få har frigjort det mentala från det emotionalas makt, nått perspektivtänkandet i 47:5, och ännu färre kausalintuitionen i 47:3. MV 5.11.15) Han måste lära sig att göra det rätta såsom han själv ser och vet det, oberoende av vad jordens största och mest citerade individer anser. DVS 3.14.4; L1 4.4.9-11 Han måste lita till sig själv och till de slutsatser han själv kommit fram till i sina stunder av andlig gemenskap och inlysning. Det är här som så många aspiranter misslyckas. De gör *icke* det bästa de vet. De underlåter att handla exakt så som deras inre röst säger åt dem. De lämnar sådant ogjort som de manas till att göra i sina meditationsstunder, och de underlåter att yttra det ord som deras andlige lärare, jaget (LA: Augoeides), manar dem att yttra. Det är på den hopade mängden av dessa ogjorda handlingar som de stora misslyckandena beror. DVS 3.52.7; L1 4.23.20, 9.66.6; L2 7.14.13

¹⁶Det finns inga obetydligheter i lärjungens liv, och ett outtalat ord eller en ogjord handling kan visa sig bli den faktor som hindrar människan att genomgå initiation. L1 4.23.20

¹⁷4. *Leva så att han blir ett föredöme för andra.* Tarvar detta någon närmare förklaring? Det tycks det inte göra, och likväl är det återigen här som människor misslyckas. Vad är till sist tjänande i och genom gruppen? Helt enkelt ett förebildligt liv. Den är den bästa företrädaren för den uråldriga visdomen, som lever sitt liv varje dag på det ställe där lärjungen skall leva, icke lever det på ställen där han själv tycker att han borde leva (LA: enligt särjagets, första-jagets åsikt). Den egenskap, som vållar aspiranter på lärjungaskapet flest misslyckanden, är kanske, när allt kommer omkring, fegheten. Människor misslyckas med att göra det goda och rätta just där de befinner sig, därför att de hittar någon anledning, som får dem att tro att de borde vara någon annan stans. Människan flyr, nästan utan att inse det, från svårigheter, från oharmoniska förhållanden, från omständigheter som medför problem och från situationer som fordrar handling av hög kvalitet och som är ägnade att tvinga fram det bästa hos henne, förutsatt att hon stannar kvar i dem. Hon flyr från sig själv och från andra människor i stället för att helt enkelt *leva livet*. L1 9.28.7

¹⁸Adepten yttrar intet ord som kan såra eller skada. Därför har han lärt talets mening mitt i livets strid. Han spiller ingen tid på självömkan eller självrättfärdigande, ty han vet att lagen ställt honom där han står och där han bäst kan tjäna, och han har lärt sig att svårigheterna alltid är människans eget verk och frukten av hennes egen mentala inställning. Om tendensen till självrättfärdigande framträder, betraktar han den såsom en frestelse han skall undvika. Han inser att varje ord han yttrar, varje handling han utför och varje blick och tanke han riktar har sin verkan på gruppen på gott eller ont. DVS 1.17.2; L1 9.48.8, 9.53.4

¹⁹Är det alltså inte uppenbart varför så få lyckas och så många misslyckas?

10.5 Centrens uppväckande

¹Om man håller sig till ett mer tekniskt språkbruk och därför använder ordet ”anvisningar” i samband med denna avhandling avsedd för aspiranter och lärjungar, måste man noga betänka att aspirantens huvudsakliga uppgift består i att handha energier både inom honom själv och i fysiska världen. Detta innefattar därför förståelse av centren och deras uppväckande. Men förståelsen måste komma först och uppväckandet mycket senare i tiden. MV 9.119.2; L3 15.11.3,5 Detta uppväckande sker på två stadier:

²Först kommer det stadium, där aspiranten genom att leva disciplinerat och genom att rena tankelivet automatiskt får höljescentren att nå ett tillstånd av rätt rytm, rätt vitalitet och rätt vibrationsaktivitet. Detta stadium medför ingen fara, och aspiranten får inte lov att rikta tanken på dessa centra eller söka vitalisera dem. L3 6.8.2, 15.11.1,2 Han måste ha uppmärksamheten stadigt riktad på uppgiften att rena de höljen, vari centren finns, och dessa höljen är i första hand emotionalhöljet, fysiska eterhöljet och organismen. Därunder skall han alltid minnas att i synnerhet det endokrina systemet med dess sju större körtlar är de ändamålsenliga organiska manifestationerna av de sju större etercentren. På detta stadium arbetar aspiranten överallt runt centren och sysslar med den levande höljesmateria som fullständigt omger dessa. Detta är allt som flertalet aspiranter tryggt kan företaga sig, och det är också på detta stadium den stora massan av dem befinner sig i dag och måste förbli länge ännu. MV 9.119.5; KI 3.5.1

³Sedan kommer det stadium, där centren, genom det arbete han effektivt utförde på det förra stadiet, blir det som esoteriskt kallas ”frigjorda inom fängelset”. De kan nu (under en lärares rätta ledning) bli föremål för bestämda metoder för uppväckande och laddning, varvid metoderna skiljer sig åt enligt aspirantens departement i triadhöljet och kausalhöljet. Härav ämnets svårighet och det omöjliga i att ange allmänna och heltäckande regler. L1 4.1.20, L3 15.10.3

⁴Det är intressant att här notera, även om det inte hör till ämnet (personlig =) individuell träning, att denna metod, som först innefattar ett långvarigt skede, där höljena renas och sedan ett skede där höljescentren vitaliseras på grundval av kunskap och förståelse, är den enda metod som används av den vägledande planethierarkin. Stadigt har hierarkin arbetat med uppgiften att klargöra världens materia, åstadkomma ett renande av världen i stor skala. Detta är första stadiet av detta arbete och blev möjligt i allmän mening först när människan under det senaste fåtalet århundraden blev en tänkande varelse i en riktigare bemärkelse och i en större skala. Detta renande pågår nu på den mänskliga tillvarons alla områden, ty tre femtedelar av mänskligheten står nu på provlärjungaskapets väg. Genom rörelser för mänsklighetens välfärd och lyftande och utbredd hälsovård går arbetet framåt i fysiska världen. Genom politiska omvälvningar, som avslöjar missbruk; genom ekonomiskt missnöje som egentligen är en strävan att ändra det icke önskvärda för att skänka mänskliga individen livsvillkor som ger honom tillfälle att tänka och när han kunnat tänka gå därifrån vidare till (själskontroll =) kausalmedvetenhet; genom religiös propaganda och strävan hos många organisationer och grupper i världen att ge människor ”hoppet om himlen” (varvid ordet ”himlen” är en symbol för fullkomlighet och renhet); genom allt detta går arbetet stadigt framåt. Så framgångsrikt har det blivit att man vet om och erkänner den smuts och den orenlighet som omger världssjälens (LA: kollektivet av människornas kausalhöljen) och hindrar mänskligheten att sant uttrycka sig och att det därför finns en stadig tendens mot förbättring. Allt har förts upp till ytan, och resultatet synes dem som ser bara på ytan skrämmande och omöjligt att bemästra. Men därunder strömmar den djupa floden av renhet och sanning stark. KI 16.1.4-7

⁵LA: A.A.B.:s uppgift om att tre femtedelar av mänskligheten nu skulle stå på provlärjungaskapets väg får icke fattas med samma innebörd som provlärjungaskap i individuell mening. Ty för att individen skall kunna antagas till lärjunge på prov, måste han ha nått åtminstone humanitetsstadiet, mentalstadiet, och snarare dess högre än lägre nivåer för att någotsånär effektivt och av egen tankes kraft ha kunnat frigöra sig från beroendet av idologierna inom teologi, filosofi, vetenskap och politik, och på detta stadium befinner sig

knappast tre femtedelar av den nu inkarnerade mänskligheten, utan ifråga om denna synes tre femtedelars procent vara en rimligare siffra för dem som förmår tänka självständigt. Vad AAB egentligen menar med dessa ”tre femtedelar av mänskligheten” förblir därmed oklart.

⁶Ett bevis på att rörelsen i världen i riktning mot rent leverne och förstöring av det som hindrar röner framgång är att arbetet på andra stadiet nu är i färd med att igångsättas. För första gången i världshistorien kan hierarkin nu arbeta direkt med centren i mänsklighetens hölje. Sålunda har vi nu bildandet av den nya gruppen av världstjänare, som i sin helhet överallt i världen utgör hjärtcentret och panncentret i mänsklighetens eterhölje. Genom det ena centret kan det andliga livet strömma in och vitalisera alla centra, och genom det andra kan människor skåda visionen och förnimma och få vetskap om de (inre =) högre världarna. LA: ”Andliga livet” avser åtminstone något slags energi från andratriaden (47:1, 46:1 eller 45:4). Högre världar är inte bara ”inre”, utan även yttre lika mycket som lägre världar, det vill säga de är inte uteslutande medvetenhetsvärldar utan alltid också materievärldar och energivärldar. Alla världar har de tre aspekterna materia, medvetenhet och rörelse (energi, kraft). L2 3.23.1

⁷Två ytterligare saker skall påpekas, varmed hela situationen klargöres. Det råder mycken förvirring ifråga om höljescentren, och felaktig undervisning om dem är mycket utbredd, så att många leds vilse och till åtskillig missuppfattning. L3 5.20.9, 7.5

⁸För det första skall sägas att aspiranten aldrig någonsin skall företaga sig sådant arbete som ansträngningar att väcka centren, så länge han är medveten om att det råder bestämda orenheter i hans liv eller när organismen är i dåligt skick eller sjuk. L1 1.20.4,5 Han skall heller inte företaga det, när pressen av hans yttre omständigheter är sådan att han inte har något utrymme eller tillfälle till ostört och oavbrutet arbete. För omedelbart och fokuserat arbete med centren är det väsentligt att aspiranten har tillfälle till många timmars avskildhet och frihet från störande avbrott. L1 4.5.15 Detta kan icke nog starkt framhållas, och det göres för att visa den ivrige aspiranten att det i detta tidsskede finns blott ett fåtal, som lever ett sådant liv att de kan genomföra en dylik avskildhet. Detta är emellertid ett högst välgörande förhållande och skall inte beklagas. Bara en aspirant på tusen befinner sig på det stadium, där han skall börja arbeta med energin i sina höljescentra, och kanske även denna uppskattning är för optimistisk. Långt bättre är att aspiranten tjänar, älskar och disciplinerar sig och låter sina centra utvecklas långsammare och därför säkrare. Utvecklas kommer de ofrånkomligen att göra, och det långsammare och säkrare förfarandet är (för den stora majoriteten) det snabbare. Förtidig utveckling medför mycken tidsförlust och vållar besvär som ofta blir långvariga. L3 6.8.1

⁹Överstimulans av hjärncellerna blir nödvändigtvis ett av de resultat som erhålls, när de energier, som cirkulerar i mänskliga organismen, förenas med en viljeakt. Dylik stimulans kan framkalla vansinne och upplösning av hjärnans cellstruktur. Överaktivering av hjärncellerna kan också vålla en sådan friktion mellan dem att det uppstår tumörer och abscesser i hjärnan. Detta kan icke nog starkt framhållas. KOV 7.22.2

¹⁰Allt arbete (i laya yoga =) med höljescentren grundar sig på det faktum att (energin =) fysisk-eteriska energin hos organismens celler (den energi som i KI kallas ”gnideld”, se KI 1.2.1-3, 7.9.27, 11.11.1, 14.11.15, 18.5.4, 18.7.14) måste förenas med medvetenhetens energi. Den sistnämnda energin finns i (materien =) fysiska materien, skiljer sig likväl från (materiens =) fysiska materiens egen energi och utgör grunden till hela nervsystemet och alstrar förmågan av uppfattning och medvetenhet. Den är grunden till förmågan att uppfatta intryck och lagra dessa. Denna energi kallas tekniskt ”soleld” (LA: som i grund och botten är 45:4- och 46:1-energi, men i de fyra lägre naturrikena huvudsakligen 47:1-energi), och när den ingår förening med (materiens eld =) fysiska materieenergin (LA: 49:1) och med den högsta gudomliga aspektens ”blixeld” (LA: 43:4-energin), når människans vara sin fullaste manifestation och är det stora arbetet fullbordat. (LA: I den större skala, som avser mänskligheten såsom kollektiv och naturrike, blir detta möjligt först mot slutet av nästa solsystem, det tredje. I den mindre skala, som avser enstaka människomonader eller små grupper därunder, är detta givetvis möjligt i nuvarande solsystem, det andra, men icke för dessa monader så länge de är kvar i människoriket, fjärde naturriket, utan först för sådana monader som genomgått såväl

detta naturrike som femte naturriket och är i färd med att avsluta sin expansion i sjätte naturriket eller första gudomsriket.) Men detta är ett synnerligen farligt företag, när det inleds innan (mekanismen =) höljena och dessas centra är förberedda för det.

¹¹Denna förening av tre kan endast den högeliigen välorganiserade och balanserade människan genomföra, den människa som förvärvat förmågan att fokusera uppmärksamheten i huvudet och därifrån rikta hela föreningsprocessen. Detta innefattar förmågan att draga medvetenheten tillbaka till eterhöljet och samtidigt behålla – i full medvetenhet – en kontaktpunkt i huvudet och därifrån dirigera roboten, organismen. För att detta skall bli framgångsrikt förutsätter det att vissa eteriska villkor råder i organismen. Ett av dessa är att den process genomförts som innebär att varje slags hinder, som kan ha funnits längs sushumna för kundalinienergins höjande, helt eller delvis undanröjts. Dessförinnan ligger kundalinielden, idémentaliteten, slumrande och potentiell i bascentret. MV 9.122.13; L2 6.13.13

¹²Vart och ett av eterhöljets (LA: sju stora) centra är beläget på något ställe utmed (ryggraden =) ”ryggradens eteriska motsvarighet” (LA: oegentligt uttryck), centralkanalens sushumna, och är skilt från närmast övre centrum och närmast undre genom ett skyddsnät, som är sammansatt av en egenartad blandning av eterisk och gasformig materia. Detta skyddsnät måste brännas bort och upplösas, innan (kroppens eldar =) eterhöljets energier kan cirkulera fritt. Ett fullständigt nätverk av nadier och centra ligger till grund för och är den finfysiska motsvarigheten till grovfysiska nervsystemet och endokrina systemet. En smula klart tänkande torde räkna för att man skall inse nödvändigheten av den största försiktighet, ty (det blir uppenbart omedelbara effekter på organismen =) osakkunniga ingrepp i eterhöljets energisystem medför omedelbara effekter på organismen, vilka i sin tur avgjort påverkar det som psykologerna kallar ”beteendet”. Det finns fyra dylika ”nät”, cirkelrunda till formen, inlagda mellan de fem centra som är direkt anknutna till sushumna, enligt följande anordning: 0/0/0/0/0, och tre finns i huvudet. Dessa tre genomsöker huvudet och bildar därvid tillsammans en form av följande utseende: ✕

¹³Detta kryss i huvudet skiljer panncentret från hjässcentret, ty det ligger mellan dessa båda och bildar samtidigt en skyddande sköld mellan panncentret och strupcentret.

¹⁴Dessa eteriska nät är i själva verket skivor, som roterar med bestämda hastigheter, vilka är olika för de olika centren och beroende av den grad av utveckling ifrågasvarande system av centra nått. Först när dessa nät bränts bort av de uppstigande och nedstigande energierna, kan man se själva centren. Många klärvoajanter förväxlar centren och dessas skyddshöljen, ty dessa har sin egen utstrålning och sitt eget ljus.

¹⁵Alltmedan (livet =) monaden når allt högre (vibration =) vibrationskapacitet genom renande av höljena och självdisciplin, får (själens eld, som egentligen är intellektets eld =) 47:1-energin också centren att öka sitt vibrationstal, och genom denna ökade aktivitet upprättar centren kontakt med skyddsnäten över och under sig. Genom den växelverkan av energier, som därmed uppstår mellan centra och skyddsnät, börjar de senare gradvis förstöras, genomsätts med hål och upplöses därmed. Många aspiranter är övertygade om att de höjt kundalinielden från bascentret och alltså snabbt skrider framåt, när allt de åstadkommit är att ha bränt eller ”nött igenom” nätet till något av centren utmed sushumna. En förnimmelse av brännande hetta eller smärta i någon del av ryggraden är, då den inte har fysiologiska orsaker, i de flesta fall verkan av att något av skyddsnäten genomborrats av energi från ett intilliggande centrum. Hos kvinnor förekommer detta mycket ofta i samband med solarplexuscentret och hos män i samband med sakralcentret. Båda dessa centra är till följd av den allmänna medvetenhetsutvecklingen synnerligen aktiva och i hög grad organiserade, ty de är uttryck för den fysiska skaparkraften och emotionaliteten. En (LA: icke fysiologiskt betingad) förnimmelse av brännande hetta och smärta i ryggen anger alltså vanligen olämplig aktivitet i något centrum, vilken verkar förstörande på skyddsmekanismen, och är inget verkligt tecken på andlig utveckling och överlägsenhet. Det kan visserligen vara tecken på det senare, men man bör minnas att där det råder verkligt andligt växande, är smärta och fara i detta sammanhang praktiskt taget avlägsnade. L3 15.10.4,10

¹⁶Det har förekommit mycket löst prat om höjandet av kundalinielden och mycken miss-

uppfattning i ämnet. Aspiranten kan vara viss om att det är synnerligen svårt att höja denna energi och att detta kan ske endast såsom en bestämd viljeakt och genom att människan har en intensiv mental fokusering, uppmärksamheten koncentrerad och medvetenheten samlad i huvudet. Först när det råder en förenad femfaldig ansträngning och efter upprepade misslyckanden genomströmmar den vitaliserande energin hela organismen och låter den sanna människan (LA: kausaljaget) uppstå. MV 3.15.2, 4.11.2, 10.10.6-8

¹⁷För det andra skall sägas att allt detta i djup mening esoteriska arbete måste utföras under en skicklig lärares ledning. Aspiranten får veta att "när lärjungen är redo, uppenbarar sig läraren". Om han tar detta yttrande som en annan platthet, slår han sig bekvämt till ro och väntar eller inriktar han sig på att försöka påkalla någon lärares uppmärksamhet och tar det tydligen som en självklarhet att han är redo eller duger till lärjunge. Naturligtvis ger han sig själv en andlig påstötning då och då och ägnar sig ryckvis åt arbetet med självdisciplin och rening. Men stadig, uthållig och målmedveten strävan är faktiskt sällsynt hos aspiranter. L3 15.10.2

¹⁸Det är visserligen riktigt att läraren uppenbarar sig i den rätta stunden, men den rätta stunden beror av förutsättningar, som aspiranten själv åstadkommer. När reningsprocessen blivit en livslång vana, när aspiranten med vilja kan koncentrera medvetenheten i huvudet, när ljuset i huvudet skiner och centren är aktiva, då tar läraren människan om hand. Under tiden kan hon få en vision av läraren eller se en tankeform av honom och kan få ut mycket gott och inspirerande av kontakten med en sådan speglad verklighet, men dylikt är icke läraren och är icke något tecken på att hon är antagen lärjunge. KOV 6.9.8 Genom (själens =) kausalmedvetenhetens ljus kan hon känna (själens =) Augoeides. Sök därför din egen (själs =) Augoeides' ljus och lär känna (denna själ =) honom som din vägledare. När du upprättat kontakt med (själens =) Augoeides, kommer (din egen själ =) han att så att säga presentera dig för din lärare (LA: det 45-jag som åtagit sig att undervisa lärjungen). Det är icke så att läraren ivrigt väntar på att göra din bekantskap. L3 5.25.2 I (själarnas värld är din själ och hans själ förenade =) essentialvärlden, värld 46, är din Augoeides och lärarens 46-hölje förbundna och vet den essentiala enheten. (LA: Det är missvisande att tala om 45-jagets "själ" och människans "själ" på detta sätt, eftersom två alldeles olika förhållanden avses. Människans "själ" är Augoeides, en annan individ, en annan monad, som är ett fullt och permanent självmedvetet och gruppmedvetet väsen, vilket människan icke är; ett väsen som för människan fyller funktionen av både kausaljag och 46-jag tills vidare, tills människan själv blivit sådana högre jag. 45-jagets "själ" däremot är 45-jagets 46-hölje, ett hölje av evolutionsmateria, som 45-jaget fullständigt automatiserat och som 45-jaget därför kan använda som en arbetskopior av sig själv för arbete och kontakter i lägre världar, alltmedan han själv, monaden, genom tredjetriaden är verksam i sin egen värld, värld 45. DVS 2.41.3, 2.62.21; L2 6.23.4; L3 3.6.3) Men man bör minnas att när läraren antar en aspirant till sin grupp av lärjungar, är denna aspirant länge en belastning och ofta ett hinder i det stora arbetet. L1 4.4.20

¹⁹Aspiranter överskattar ganska ofta sig själva, vilket också framkommer i att de avvisar en tanke sådan som den nyss uttalade. Subjektivt lider de av en stor egenkärlek och är ofta förbryllade över att de stora inte ger dem något tecken eller någon fingervisning om att de är uppmärksammade. Dylikt gör emellertid lärarna inte och behöver inte heller, förrän aspiranten till fullo använt och tillämpat den kunskap han fått av ringare lärare och av böcker. Aspiranterna måste göra de omedelbara plikterna och förbereda sina redskap (LA: höljen med i dessa förvärvade egenskaper och förmågor) för tjänande i världen och sluta upp med att slösa tid på att söka efter en "mästare". De bör sträva efter att nå mästerskapet på de områden, där de nu kommer till korta. Då kan det hända att de i livet av tjänande och kamp når den punkt av fullständig självglömska att läraren inte finner något hinder i att närma sig dem.

²⁰Av det nyss sagda torde framgå att inga bestämda anvisningar kan lämnas vad gäller det uppväckande av centren och det bortbrännande av det eteriska nätet som leder till energins frigörande. Dylika uppgifter är alltför farliga och alltför intresseväckande för att delges den stora allmänheten, som drivs av nyfikenhet och saknar rätt balans och den nödvändiga mentala

utvecklingen. Däremot är tiden inne för den stora allmänheten att inse faktum att det finns en energikropp som ligger till grund för nervsystemet (LA: att människan är något mer än bara organismen). Allmänheten bör få vetenskap också om de sju centrens natur, struktur och lägen och lagarna för deras utveckling. Mer kunskap än denna kan dock inte tryggt utlämnas. Centrens vetenskap är alltför invecklad (LA: och alltför farlig) för att kunna gagna allmänheten. Den undervisning som ges och de metoder som anvisas i varje individuellt fall (LA: till varje individuell lärjunge) beror av alltför många faktorer för att regler och anvisningar för allmänt bruk skall kunna lämnas. Läraren måste beakta lärjungens departement (LA: inte bara inkarnationshöljens departement utan även kausalhöljets, andratriadens och tredjetriadens), kön och utvecklingsnivå och därtill även centrens inbördes balans. Med det sistnämnda menas att han måste beakta i vad mån centra är över- respektive underutvecklade. (LA: Däremot behöver han inte, mot vad A.A.B. påstår, befatta sig med frågan om huruvida de tre centren under eller de fyra över diafragman dominerar hos individen och inte heller med frågan om huruvida individens energi huvudsakligen är koncentrerad till solarplexuscentret, eftersom dylika frågor inte hör till lärjungaskapets problem; ingen kommer ifråga för lärjungaskapet som icke bragt de tre lägre centren under de fyra högre centrens kontroll, och förmågan att med en viljeakt lyfta energin från solarplexuscentret till hjärtcentret förvärvar individen på kulturstadietets högsta nivå och måste återförvärva den på humanitetsstadiet, innan han kan bli lärjunge. L1 4.2.23) Läraren måste studera kvaliteten och kraften hos ljuset i huvudet, ty de anger måttet av kausal kontroll av höljena och höljens relativa renhet. Han måste också förfara varsamt med de olika eteriska näten i anslutning till höljescentren liksom med själva centren och därvid beakta både nätens och centrens vibrationstal. Centren måste harmoniseras med varandra, och detta är en mycket svår uppgift. Det här sagda omfattar bara några få av alla de detaljer läraren måste notera. Det är alltså tydligt att endast läraren, 45-jaget, som förvärvat förmågan att se syntesen, kan se människan såsom ett helt eller sådan som hon verkligen är, kan ge de anvisningar som lärjungen måste följa för att kasta om centrens gamla ingrodda rytm, på smärtfritt och ofarligt sätt förstöra skyddshöljerna och höja idémentaliteten från bascentret till utgången i hjässcentret.

²¹Lärjungen finner en dylik lärare, när han genomfört sitt livsverk under sin (själs =) Augo-eides' ledning, när han i teorin begripit centrens vetenskap och bemästrat emotionaliteten och dess motsvarande centrum, solarplexuscentret. Den vikt som kristendomen lägger vid att kristusprincipen skall härska har lagt en stadig grund för det arbete som skall utföras. (LA: Ingen kristen teolog har förstått vad kristusprincipen är, nämligen 46-medvetenheten, gemensamhetsmedvetenheten, ej heller har någon kristen teolog förstått att varje människa genom medvetenhetsevolutionen i inkarnationernas långa rad själv skall förvärva denna kristusprincip, denna 46-medvetenhet, och så själv "bli en kristus", en vägledare för och hjälpare av yngre bröder. L1 3.19, L3 3.3.3 Kristendomen erbjuder därför knappast någon stadig grund för detta arbete eller ens för förståelsen av det. Detta kan endast esoteriken göra, och det är därför vi har fått den. Hade det räckt med kristendom, hade vi inte behövt esoteriken. L4 3.30.10) Denna sanning bekräftas på egendomligt sätt vid ett studium av talet åtta i samband med centren, det tal som är kristustalet. Det finns åtta centra (LA: större centra i eterhöljet), om mjältcentret räknas med, och de är alla (LA: med avseende på kronbladen eller ekrarna) multiplar av åtta, med undantag av bascentret, som har fyra kronblad, hälften av åtta. I vår tid och med våra (anglosachsiska =) arabiska siffror är siffran åtta grundsymbolen för alla centren, ty deras kronblad bildar i själva verket former liknande sammanlagda åttor. Ordet "kronblad" har i detta sammanhang en rent bildlig användning. Allt fler åttor bildar tillsammans de allt högre centren med allt fler kronblad, så att till slut den tusenbladiga lotusblomman, hjässcentret, erhålls.

²²LA: Detta är ett egendomligt uttalande av A.A.B., eftersom varken sakralcentret, solarplexuscentret eller hjärtcentret stämmer in i detta schema för multipler av åtta, ty de har sex, tio respektive tolv kronblad. De båda förstnämnda centren saknar emellertid betydelse för medvetenhetsutvecklingen, ty de styr förstajagets mekaniska sexuella och lägre emotionala funktioner. Hjärtcentret är dock av en avgörande betydelse för medvetenhetsutvecklingen och

kan inte utelämnas. Riktigare är därför att säga att de fem större centra i eterhöljet, som är av betydelse för människans medvetenhetsutveckling, hennes förvandling från förstajag till andrajag, alla har kronblad till antal som är multipler av fyra, vilket antyder sambandet med solsystemets värld 4, alltså essentialvärlden, värld 46, den lägsta kosmiska etern. KI 2.1.4

²³Dessa centra är, när allt kommer omkring, dubbla till sin funktion. De uppvisar gudomens formbyggande aspekt och låter genom sin verksamhet (yttre formen =) fysiska formen manifesteras. Därefter, mot evolutionscykelns slut – vad gäller både makrokosmos och mikrokosmos –, möjliggör de för (själskraften =) andratriadenergierna och (livet =) tredjetriadenergierna att komma till uttryck och därmed frambringa inkarnationen av (en fullt uppenbarad gudsson =) ett fullt förverkligat tredjejag, alltså ett 43-jag, med alla de förmågor och all den kunskap som (gudomen =) 43-jaget äger.

LA 2014-02-05.

Utlagt på internet 2014-10-04.

Senast korrigerat 2023-03-13.